

BIBLIOTEKA
SHTETIT

8SH-1

N 41

VOJSAVA NELO

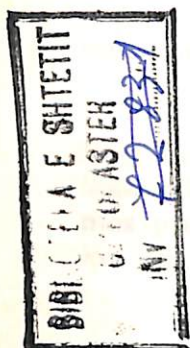

Kur
çelin
ëndrrat

POEZI

8 SH - 1
N 41

VOJSAVA NELO

13891

POEZI
Kur
çelin
ëndrrat

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Ë N D R R A T

Ku janë ëndrrat e bukura, ku flejnë?
Ëndrrat u kthyen në fytyra të lumtura,
ëndrrat u kthyen në shtegtarë të shpejtë
mbi peizazhet e lëvizshme plot ngjyra.

Ikën ëndrrat e mia larg këtyre mëngjeseve,
ikën tek alpet e largëta në Veri
mes pranverës së zërave të fëmijëve,
ku dhe vetë unë qesh si një fëmijë.

Shkoj mësuese pranë agimeve veriore,
pranë fëmijëve të malësorve shtatçetinë
dhe do të mbështetem si një copëz rivierë
pranë livadheve alpine.

UNË DHE GJYSHI

Në sofrën e drunjtë bukën shtruam
bisedën si zakonisht nisëm atje
fjalët na ikën ditëve të luftës.
Eh! — psherëtiu gjyshi, — si kemi qenë dje!

Pranë sofrës e shqetësuar nisa poezinë,
do të shkruaj dot vallë dhe unë për diçka?
Dhe vargjeve m'u derdhën dallgë gruri,
në vargje rrëmbimthi pushka derdhi krisma.

— Me ngjyrë gruri dhe fjalë pushke
vargjet ngarkuar, bijo, t'i kesh.
Pa ato as vargjet s'janë vargje
dhe ti poeteshë e mirë s'mund të jesh.

KUR ÇELIN ËNDRRAT

Partisë

Lulet mbeteshin të vyshkura
mes barit dikur të shkelur,
netët ishin më tepër pa hënë,
dhe ditët pa diell ishin më tepër.

Por ikën e rrodhën rrëketë e ditëve
dhe ikën plot dallgë lumenjtë, vitet
dhe gonxhet çelën nga plumbat,
dhe gonxhet çelën nga këngët.

Partia është pranvera më e bukur,
që e bëri lule gonxhen time të ëndrrave
emrin e saj do ta gjeni te buzët,
do ta gjeni te sytë, te fillimi im i këngëve.

DUART E MURATORËVE

1944

Ngrini ju qytetet e së nesërmes
epoka të tëra çoni në këmbë,
me duart e ashpra, me duart e bukura,
që kurrë s'u lodhën nga gurët e rëndë.

Në çdo gur prekja e duarve të mira,
gjurmët tuaja i shoh në muret shtatlartë
ato më mbetën në sy si peizazhe të bukura,
më mbetën në zemër dhe te ky varg.

Përse ma fyen ëndrrën, o mikrobotë, e struktur
 në ndërgjegjen e një njeriu të vetëm.
 Në së vargjet e mi s'janë aq të bukur
 kështu ndoshta s'do të jenë edhe nesër.

Po si mund ta fyesh fëmijën në rritje
 pse fjalët dhe t'i belbëzoj mirë nuk di.
 Në qoftë se ti do ta shikosh atë me indiferencë
 të tjerët do t'i japin dorën me dashuri.

M A L Ë S O R J A

Hyn në auditor e bukur si vet bjeshkët
me flokët e derdhura në ngjyrën e vjeshtës.

Ti zbritë nga bjeshkët, nga viset e largëta,
nëpër mend të vijnë gjithë ëndrrat e vrara.

Ëndrrat e gjakosura nga kanuni i lashtë
dhe ti që u ngrite mbi gërmadhat e tij.

Kur qepallat e zez pulit nganjëherë
më kujton pishat që zhvendosen nga era.

Bjeshkët seç të rritën porsì lule bore
mësuese — të thonë cicërimat fëminore.

Ecën nëpër bjeshkë mes zërash të gëzuar
si gjethe vjeshte nën këmbë botë e vjetër, e
thërrmuar.

BIJ AKSIONESH

Ne u ngjitëm në shpate një mbrëmje
dhe thyem qetësinë përgjithmonë
si sy të bukur dukeshin yjet,
hëna pasqyrë për ririnë tonë.

S'mund të harrojmë ato ditë të kaltra,
në kujtesë rrjedhin si ujëvara të dlira,
në pëllëmbët e mia le të mbeten kallot,
atdheut le t'i mbetet rinia!

O KJO DASHURIA

Fytyrën ma poqi dielli
tëk mblihdja kallza në arë:
Ç'na freskoi ky burimi
ishte hëna në të dalë.

Pranë burimit tek kaluam
sytë e njëri tjetrit pamë,
si të dehur nga gëzimi
yjet prapa malit shkanë.

U spërkatëm me kujdes
me kristale nga burimi
dhe u çelën sytë e zez
si dy gonxhe trëndafili.

O kjo dashuria jonë
pranë tokës kaq e ngrohtë.
Vallë thua se do të ketë
më të bukur, më të fortë?